

Imádság Jézussal

Lekció: Máté 4, 12-23
Textus: Máté 6, 10

2012. január 15.
Gazdagrét

Közbenjárás

(Hangfelvételtől lejegyezte Papp Noémi)

Amikor András szólt nekem december környékén, hogy nem lesznek itt ezen a hétvégén és jó lenne, hogyha tudnék ígét hirdetni, azt mondta, hogy választhatok magamnak, mert akkor még nem volt ez a sorozat. Valami miatt az az ige jött elém - nem értettem, hogy honnan vagy hogyan -, hogy a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését. Nem sokkal utána András felhívott, hogy mégis lenne egy sorozat, a Miatyánk, amiből rám az a rész jutna, hogy „jőjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is”. Én azt mondtam, hogy ez tökéletes, mert valami olyasmire készültem, ami pont ezt a gondolatkört járja körül. De érzem azt is, hogy önmagában Isten országa, Isten akarata egy egész nagy sorozatot megérdemelne. Ezért nem szeretném nagy fába vágni a fejszénket, a közös fejszénket. Ez a sorozat arról szól, hogy tanuljuk azt, mit jelent Jézussal együtt imádkozni, próbáljunk ráhangolódni arra, hogy amikor Jézus ezt az imádságot nekünk tanítja, élénk adja, akkor vajon mi van az Ő szívében és mi az, amit szeretne, hogy mi is gondoljunk, érezzünk, és hogy hogyan tudunk mi Vele együtt imádkozni, Vele együtt kérni. Úgyhogy azt szeretném, hogyha most így közelítenénk meg ezt az igeszakaszt és elsősorban erre koncentrálnánk: „jőjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod”.

Számomra azért nagyon kedves ez a téma, mert azt gondolom, hogy Isten országa és annak a hirdetése maga az evangélium. Nem szeretem leszűkíteni az evangéliumot önmagában a kereszt üzenetére. Azt gondolom, hogy a kereszt a legközpontibb része az evangélium hirdetésének, de maga az örömhír az, hogy létezik egy Atya, egy szerető Isten, akitől bár mi elszakadtunk, Ő visszavár. Azt szeretné, hogyha visszaérkeznénk Hozzá és ezért Ő mindent megtesz. Ezért a keresztig elmegy, ezért feláldozza saját magát, mindent megtesz, hogy helyreálljon a kapcsolat, de maga az örömhír az, hogy ez a kapcsolat helyre tud állni. Ez egyszer nyilvánvaló lesz mindenki számára. Létezik Isten országa. Milyen ez az Isten országa? Szerintem, ha azon gondolkozunk, hogyan tudunk Jézusra hangolódni, talán a legfontosabb azt meglátni, hogy nekünk mi jut eszünkbe Isten országáról és Jézus ezt a képet hogyan próbálja árnyalni, hogyan próbál minket kicsit vezetgetni, tanítani ebben a témában. A reggelinél megkérdeztem a gyerekeket, hogy szerintük milyen Isten országa. Vajk, a kisebb fiam azt mondta, hogy olyan, mint a nappalink, csak sok színes égő van benne, meg angyalok, meg lego-vonat. Ő nagyon szereti a lego-vonatot és Isten országa természetesen tele van sínekkel és fut rajta a vonat. Csanád gyorsan helyesbített, hogy nem olyan, mint a nappalink, hanem olyan, mint a házunk, vagyis sokkal nagyobb. Abban egyetértettek azt hiszem, hogy nincsen benne túl sok dolog, de Csanádnak természetesen egészen más legók voltak Isten országában, meg nagyon finom ennivalók. Csokik.

Isten országáról én is így gondolkozom. Nem feltétlenül lego-vonatot meg csokit látok, de valami olyat, ami jó és tökéletes, és ami a bennem lévő mély vágyakat beteljesíti. Azokra a hiányokra, amiket én megélek, Isten egy olyan országot hoz létre, ahol ezek beteljesednek. Hogyha Isten országára gondolok általában nagyon nehéz helyzetekben és nagyon szép, felemelő helyzetekben eszembe szokott jutni egy spirituálé, amiben az ének valahogy úgy kezdődik, hogy ott, ahol mindig sütni fog a nap és a virágok mindig virágozni fognak. Isten

országa nekem valahogy mindig ez a melegség, ez a tökéletesség. Nagyon sokszor jut eszembe az, amit a Jelenések végén olvasunk az új Jeruzsálemről: egy gyönyörű világ, amiben nincsen fájdalom, betegség, nincsen gyász. Azt hiszem, nem vagyok egyedül, meg a fiaim sincsenek egyedül, Isten országáról mindannyian így gondolkozunk, hogy az valami nagyon ideális, valami nagyon tökéletes, amit Isten azért hozott létre, hogy amit mi elvesztettünk a teremtés után a bűnbeeséssel, azt visszahozza egy új teremtés. Isten országa újra egy olyan világ, ahol Vele harmóniában vagyunk, egymással harmóniában vagyunk és minden tökéletes. Azokat a hiányokat, amiket most érzékelünk és megélnünk, ott már nem kell megélnünk.

Azt hiszem, sokszor nem csak azon gondolkozunk, hogy milyen Isten országa, hanem azon is, hogy hogyan fog eljönni. Hogyha a mostani, minket körülvevő világról próbálunk informálódni bármilyen szinten - újság, internet, szomszéd, barát, bármi - hamar bele fogunk ütközni abba, hogy ez a világ nagyon nem hasonlít Isten országára. Hamar találkozunk a romlottsággal, azzal, hogy valami eltört, valami tökéletlen. Annyira kesze-kusza és romlott az, ami körülvesz, hogy: na, ha Isten országa valamilyen, az biztos, hogy nem ilyen. Azt hiszem, hogy sokunkban keresztényként az él, hogy ha itt valami történni fog Isten országával kapcsolatban, akkor az az lesz, hogy Jézus eljön másodszor és rendet rak, helyre teszi a dolgokat. A leginkább az a vágy van a szívünkben, hogy jöjjön már vissza Jézus, hogy az a sok seb, amiből vérzik a világunk, végre gyógyuljon meg. Akár a környezetünkre gondolunk, akár a Földünkre, a társadalmunkra, vagy a saját családunkra, azt várjuk, hogy Jézus egyszer eljön és mindent tökéletesen helyre fog állítani. Azt gondolom, hogy ez igaz. Arról is van elképzelésünk, hogy ez hogy nézhet ki. Ahhoz, hogy megértsük, hogy Jézus hogyan beszél Isten országáról és Isten országának eljövételéről, még azt is jó látnunk, hogy hogyan gondolkodtak azok az emberek, akiknek ott Jézus ezt az imádságot mondta. Legtöbben az akkori zsidók közül úgy képzelték, hogy Isten országa az lesz, amikor Izrael királysága helyreáll. Jön a Messiás-király, aki azt a római uralmat és minden más nép által való uralmat, ami nyomást helyez Izrael népére, el fogja sodorni, el fogja söpörni és végre a Messiás-király lesz hatalmon és helyreáll Izrael királysága.

Mi a mostani helyzetünkből nagyon könnyen mondjuk, hogy az akkori izraeliek nem látták jól, hogy hogyan jön el Isten országa, pedig Jézus ezt világosan elmondta. Hogyha jobban hallották volna, akkor nem gondolkodtak volna így. Azt gondolom, hogy most azzal az alázattal érkezünk meg Jézus imádságához, hogy engedjük, hogy a mi képünket is formálja Isten országáról. Lehet, hogy mi sem látjuk tökéletesen. Mert mit mond Jézus Isten országáról? Egyáltalán hogyan beszél Ő róla és hogyan szeretne formálni bennünket? Mit mond arról, hogy hogyan érkezik meg Isten királysága?

Jézus nagyon sok hasonlatban beszél Isten országáról. Egy hasonlatot elhoztam, felmutatom nektek: ez itt egy mustármag. Szóval Isten országa ilyen. Remélem, mindenki látja. Én biztosan. Jézus azt mondja Isten országáról, hogy olyan, mint egy mustármag. Ezzel nem azt akarja mondani, hogy csak a lelkészek látják és senki más, hanem azt, hogy egészen kicsi. Isten országa egészen kicsi. A mi fejünkben valami nagy és hatalmas és dicsőséges van, de Jézus azt mondja – és nagyon sok hasonlatban beszél Isten országáról –, hogy ilyen picike. Hogyha Isten országáról gondolkodtok, akkor ennyire piciben gondolkodzatok. Ez a mag fog felnőni fává. Ennek a képnak egy gyönyörű része, hogy ez a fa annyira nagy, hogy még a madarak is fészket tudnak rajta rakni, még a teremtés rendje is helyreáll. De amikor arról gondolkodtok, hogy milyen Isten országa, akkor ebben a piciben kezdjétek el gondolkozni.

Mond egy másik hasonlatot is azoknak, akik azt gondolják, hogy Isten országa mindenképp valami hatalmas. Beszél a kovászról, ami olyan, hogy belerakod egy nagy anyagba és az ott elkezd dolgozni. Isten országa kölcsönhatásban van a környezetével. Annyira erős ez a kölcsönhatás, hogy az egész környezetét képes átformálni. Hogyha abban gondolkozol, hogy milyen Isten országa és azért imádkozol, hogy jöjjön el, akkor ezért a folyamatért imádkozol. Amikor eljön Isten országa, akkor ez a kicsi elkezd növekedni, hatással lesz a környezetére és átformálja, minőségileg megváltoztatja az egész környezetét. Egészen új anyag jön létre.

Azoknak, akik azt gondolják, hogy Isten országa tökéletes, arról beszél, hogy az olyan, mint a búza és a konkoly. Isten elveti a magot (illetve a gazda), elkezd nőni a búza, de titokban jön a Gonosz is és éjszaka beleveti a konkolyt. Ezek egymás mellett nőnek és egészen az aratásig nem lesz nyilvánvaló, hogy melyik a búza és melyik a konkoly. Először nagyon hasonlítanak és ahogy elkezdenek növekedni, egy idő után érezhető lesz a különbség, de amikor eljön az aratás, akkor lesz egészen nyilvánvaló, mert a konkolyt külön kell gyűjteni és elégetni a tűzön, a búzát pedig betakarítani. Tehát Isten országa, amikor erről gondolkozunk, nem egy késztermék. Nem egy tökéletesen megérkező késztermék, hanem itt zajlik, körülöttünk, közöttünk, most növekszik.

Minden hasonlatnál érdemes kicsiben is és nagyban is gondolkozni. Nem erről van szó a saját életünkben? Isten országa növekszik bennünk a Szentlélek által, miközben egyszerre van bennünk jelen a búza is meg a konkoly is. Abban bízunk és azért kérjük Istent, hogy az aratásnál azt a konkolyt szedje ki onnan. Isten nem ígéri azt, hogy ez az aratás előtt meg fog történni, Ő azt mondja, hogy ez a kettő egymás mellett fog növekedni. De higgyünk és bízunk abban, hogy eljön az a pillanat, amikor az marad meg, ami értékes és minden, ami nem Istenről szól és nem a Vele való kapcsolatáról, azaz minden, ami értéktelen, el fog múlni. Tűzre vették.

Ugyanez igaz nemcsak a saját belső lelki életünkre, hanem a közösségünkre, a családunkra, a társadalmunkra. Isten országa nem olyan, ami már most nyilvánvaló. Ezt egy másik hasonlattal is segíti a hallgatóknak, azt mondja, hogy olyan, mint a földbe rejtett kincs. Amikor én Isten országáról gondolkodom, mindig az jut eszembe, hogy dicsőségesen lejön, nyilvánvalóan Jézust fogja mindenki dicsérni. Ehhez képest Jézus arról beszél, hogy Isten országa olyan, mint egy földben elrejtett kincs, amit ki kell ásni. Arra titokban rá lehet lelni valahol a mélyben, és amikor valaki rálel, onnantól az fogja meghatározni az életét. Onnantól ez lesz a mindene, elad bármit, csak hogy ez a kincs az övé lehessen. Ez egy elrejtett dolog és nem egy nyilvánvaló dolog.

Amikor konkrétan arról kérdezik a farizeusok, hogy hogyan fog eljönni Isten országa és hol van egyáltalán, akkor egyszerűen annyit mond, hogy nem lehet azt mondani, hogy itt van vagy ott van. Isten országa közöttetek van. Ha a görög szót nézzük, még úgy is lehetne fordítani, hogy bennetek van. Azt gondolom, hogy ez volt talán a legmeglepőbb az akkori hallgatóság számára és lehet, hogy ez az, ami minket is leginkább kell, hogy formáljon. Isten országa egy növekvő dolog. Emlékeztek, a mustármaggal kezdtük, egy egész picivel. Ez egy növekvő dolog. Viszont ez azt jelenti, hogy már most itt van. Amikor mi keresztényként a „jöjjön el a Te országod”-at imádkozunk, azért imádkozunk, hogy majd egyszer nyilvánvalóvá legyen az, hogy Isten országa eljött, ami jó lesz, a rossz pedig elmúlik. Jézus azonban ezt szeretné átfogalmazni bennünk. Azt mondja, hogy amikor ezért imádkozunk, akkor egy folyamatért imádkozunk, ami már most itt elkezdődött. Mindig érdekesek voltak számomra azok az igék, amik arról szólnak, hogyan tudok én már most itt mennyei kincseket

gyűjteni. Mit jelent az, hogy már most itt maradandó dolgokért küzdeni vagy itt keresni Isten országát.

Valaki azt mondta egyszer és ez nagyon megragadt bennem, hogy az örök életünk nem akkor kezdődik, amikor meghalunk, majd feltámadunk és utána elkezdünk örökké élni, hanem akkor, amikor felismerjük Isten uralmát az életünkben. Ha ez viszont igaz, akkor az örök életünkben minden, amit teszünk, azzal már építjük Isten országát. Azt hiszem, a legfontosabb, amire szeretne minket tanítani Jézus, az az, hogy Isten országa egy kapcsolati dolog. Nem arról van szó, hogy ezt bármilyen mennyei hitelminősítővel le lehetne írni, hogy Isten országa olyan kritériumoknak felel meg, hogy nem lesz gyász, nem lesz betegség, hanem lesz helyette minden jó dolog. Isten országa az, amikor az az ember, aki a bűnesetkor elszakadt Istentől, mert nem fogadta el, hogy Isten az ő teremő Atyja, visszatál Hozzá és ebben a visszatálálásban elkezd építeni Isten országát. Isten országának minőségét nem ezek a látszólagos dolgok, ezek a következmények fogják meghatározni, hanem az, hogy kik és hogyan vannak ott.

Nagyon érdekes, amit a lekióban olvastunk, ahol Jézus gyakorlatilag megmutatja nekünk, hogy amikor imádkozunk, miért imádkozunk. „Jöjjon el a Te országod, legyen meg a Te akaratod”. Jézus, amikor elkezd a munkáját, elkezd hirdetni Isten országának az eljövételét, tehát elkezd beszélni róla. Hírré válik az, hogy létezik ez az ország. Hírré teszi ezt azoknak az embereknek a számára, akik ebben nem hisznek, és nem reménykednek, vagy mást várnak. Én elfogult vagyok, mert missziós szervezetben dolgozom, szerintem nagyon fontos, hogy minél több ember hallja az evangéliumot. Amikor mi azt imádkozunk, hogy „jöjjon el a Te országod”, akkor azért is imádkozunk, hogy minél több ember halljon Isten országáról. Akár a barátaink, a családunk, a környezetünkben élő emberek. Én az egyetemi misszióban vagyok, szeretném, hogy minél több egyetemista halljon Isten országáról.

A másik, amiért ilyenkor imádkozunk, hogy ne csak meghallják, hanem kapcsolódjanak is be. Jézus nemcsak elkezd hirdetni az evangéliumot, hanem rögtön elkezd kiválasztani a tanítványokat. Rögtön embereket gyűjt maga köré, mert Isten országa közösség. Közösség egymással és az Atyával. Neki az a legfontosabb, hogy ebbe kapcsolódjanak bele az emberek. Minél több ember bekapcsolódik, annál többféleképpen szólal meg Isten országa közöttünk. Ez egy nagyon érdekes dolog. Amikor nemzetközi találkozókon vagyok, egészen máshogy imádkozik egy Pünkösdi afrikai, meg egy konszolidált európai. Máshogy dicsőítünk, máshogy imádkozunk. Egy távol-keletinek az evangélium egészen más színekben szólal meg, mint nekem. Nemrég kaptam egy afrikai Biblia kommentárt. Elkezdtem összehasonlítani a szokásos nyugat-európai kommentárjaimmal és azt vettem észre, hogy vannak igeszakaszok, amiről az afrikai kommentár ír egy sort, a nyugat-európai három oldalt, és fordítva, vannak olyan igeszakaszok, ahol a nyugat-európai ír egy sort és az afrikai három oldalt. Például amikor arról beszélünk, hogy mit jelent a szolgaság és a szolgaságból való felszabadulás, arról egy afrikai kommentár nagyon hosszan tud írni, merthogy számukra Isten országának az örömmüzenetéből ez egy nagyon hangsúlyos és fontos rész. Azt gondolom, hogy Isten országának a gazdagsága ebben is áll, hogy ahányan vagyunk és ahányféleképpen érzékeljük, annyiféleképpen tudjuk egymásnak megjeleníteni és ezáltal épülünk. Egymásnak hirdetjük. Tehát amikor azért imádkozunk, hogy „jöjjon el a Te országod”, azért is imádkozunk, hogy a bennünk megjelenő Isten országa minél gazdagabb, minél színesebb legyen és ezt minél inkább meg tudjuk osztani egymással.

A harmadik, ami Jézusnál történik, hogy rögtön azután, hogy tanítványai lesznek, elindul csodákat tenni. Merthogy Isten országának vannak jelei. Kár lenne tagadni, hogy Isten

országában tényleg el fog múlni a gyász, el fog múlni a fájdalom, a betegség, ezt Jézus nyilvánvalóvá teszi már itt a földön. Nem azt mondja, hogy ez itt fog tökéletesen megvalósulni, mert azt is mondja, hogy szegények mindig lesznek köztetek. De azt, hogy Isten mindenkinek felett Úr, az élete során számtalan módon nyilvánvalóvá teszi. Lecsendesíti a tengert, vakokat gyógyít, bénákat gyógyít, Lázárt feltámasztja, megsokasítja az ételt. Nincs az a földi dolog, ami fölött Istennek ne lenne hatalma. „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod”.

Hogyha az imádság szempontjából közelítjük meg, érdemes még hangsúlyt fektetni arra, hogy „legyen meg a Te akaratod”. Isten országa nincs mindenütt jelen, ahol Isten jelen van. Mert lehet, hogy a fejünkben az van, hogy Jézus jelenléte az Isten országa. De Jézus saját maga úgy imádkozik, hogy „jöjjön el a Te országod”. Mert Isten országa csak ott van jelen, ahol az emberek Istent, mint Atyát elfogadják. Ahol Isten fiai vannak, ott van jelen Isten országa. Számtalan olyan pont van, ahol Isten megjelenik, de ezt az emberek nem akarják tudomásul venni, vagy mi nem akarjuk tudomásul venni. Számtalan olyan pont van a mi életünkben is, ahol ezt a fajta uralmat nem adjuk át Isten kezébe. Én azt gondolom, hogy ez a kulcsa Isten országa növekedésének. Mert az egyik legfőbb ismérve, hogy ott Isten van minden mindenkiben, Ő az Úr mindenkinek fölött és mindenki, aki ezt elfogadja, az Isten országának a tagja. Az a Jézus imádkozza ezt, hogy „legyen meg a Te akaratod”, aki a Gecsemáné kertben is ugyanezt imádkozza. Ha Isten országáról gondolkozom, nem arra gondolok, hogy ez egy olyan ország, ahol Isten feláldozza a saját fiát. Logikailag én nem így gondolnám Isten országát és Jézus sem így gondolná logikailag. Átadja Isten uralmának a helyet. Azt mondja, hogy Atyám, én hiszem, hogy ahogy Te építetted ezt az országot, az úgy jó, és ahogy Te elképzelted ezt az országot, annak úgy kell megtörténnie. És ha ennek kell megtörténnie, bár ez nekem nagyon nehéz, legyen a Te akaratod szerint. Az, hogy ezt Jézus meg tudja tenni, felszabadít minket arra, hogy mi magunk is egyszer tökéletesen részesei lehessünk Isten országának. Ez az, ami felszabadít arra, hogy már itt, most tudjunk tenni Isten országáért.

Mi az, amit kérünk tehát, amikor ezt imádkozunk Jézussal? Elsősorban azt, hogy formáljon át minket, hogy több legyen bennünk a búza, mint a konkoly, hogy tudjuk értékelni a konkolyt és tudjuk értékelni az aratás Urát is. Ezen felül azt kérjük, hogy minél több ember halljon arról, hogy létezik ez az ország. Hihetetlenül reménytelen emberek vannak körülöttünk és sokszor mi magunk is azok vagyunk. Sokat gondolkoztam arról, hogy a mi hívő, keresztény egyetemistáinkat gyakorlatilag mi különbözteti meg a nem hívő egyetemistáktól. Gondolkoztam azon, hogy vajon a szeretet-e ez. Ha nagyon őszinte vagyok, igen. Nagyon sok szempontból a mi egyetemistáink sokkal jobban szeretik egymást, mint a nem hívő egyetemisták. De nem tudnám igazán azt mondani, hogy ebben annyival előrébb járunk. Gondolkoztam azon, hogy mi lehet ez a különleges dolog és azt gondolom, hogy elsősorban a remény. Egy keresztény ember mindig tud reménykedni. Ez a mostani Európa egy nagyon izgalmas helyzet. Nem véletlenül nyitnak most nagyon sokan az evangélium felé. Érzik, hogy remény van bennünk. Nem abban hiszünk, hogy Isten itt maradandó hajlékot készít nekünk, nem ebben van a reménységünk, hanem abban, hogy létezik ez az ország és már itt elkezdett növekedni és egyszer mindenki számára nyilvánvaló lesz. Ebben reménykedünk. Ez egy hihetetlenül nagy erő. Ha csak ezt át tudjuk adni a mellettünk lévőknek, azt gondolom, hogy az evangélium lényegét adtuk át. Létezik a szerető Atya és vár.

A másik, amiért ilyenkor imádkozunk, az azt hiszem, hogy annak a felismerése, hogy aktívak lehetünk. Nem kell arra várnunk, hogy majd egyszer, mint késztermék megérkezik Isten országa, hanem általunk épül. Bennünk van, köztünk van. Minél szorosabb a kapcsolatunk az Atyával, annál nyilvánvalóbb.

A harmadik pedig, azt gondolom, hogy egyfajta elengedés. Elismerése annak, hogy ez itt nem lesz tökéletes. Annak az ábrándnak az elengedése, hogy majd itt egyszer minden megjavul. Amikor azt imádkozta Jézus, hogy „jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod” teljesen tisztában van azzal, hogy ez nem itt, így, általunk fog megvalósulni, hanem akkor, amikor Ő újra eljön, és amikor Isten lesz minden mindenekben. „jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod”. Hangolódjunk így a Jézussal való imádságra és érezzük meg ezt a reménységet magunkban.

ÁMEN

Járay Márton